

Інтернет-маркетинг характеризується високою результативністю у порівнянні зі звичайною рекламою, що в свою чергу, призводить до великого охоплення аудиторії, тому що інформація про товар не обмежена у часі та просторі.

#### **ЛІТЕРАТУРА**

1. Алексунін В.А. Маркетинг: підручник / В.А.Алексунін. – М.: Видавничий дім Дашков і Ко, 2009. – 208 с.
2. Алексунін В.А. Електронна комерція та маркетинг в Інтернеті: підручник / В.А. Алексунін, В.В. Родигін. – М.: Видавничий дім Дашков і Ко, 2007. – 216 с.

**Анастасія Мельник,**

студентка 3 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Науковий керівник: **Н. І. Бабіна,**

ст. викл. кафедри менеджменту та адміністрування БДПУ

#### **АНАЛІЗ СТАНУ ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ**

**Актуальність.** На сьогоднішній день важко переоцінити важливість туризму в світі. Туризм вже давно став однією з галузей економіки. Багато країн світу взагалі розглядають туризм як основний шлях до економічного процвітання, наприклад країни Океанії. Для України, в свою чергу, також важливим залишається питання туризму. В деяких областях України є достатньо ресурсів для того, щоб в майбутньому туризм почав розвиватися. Сьогодні відбувається лише формування туристичних послуг регіонів. Прогноз попиту на туристичні послуги з останніх досліджень показав, що кількість туристів постійно збільшується.

**Ступінь досліджуваності проблеми.** Оскільки питання стану та розвитку туризму в Україні стоїть досить гостро, то цю тему досліджувала велика кількість вітчизняних науковців: Проноза П., Аксьоненко К., Тарасов К., Підгорний А., Гордієнко В.

**Мета і методи дослідження.** Мета – аналіз сучасного стану туристичної сфери України. Методи – аналітичний, статистичний.

**Виклад основного матеріалу.** Розвиток туристичної сфери та зростання туристичного потоку останнім часом є загальносвітовим трендом. Згідно з даними Всесвітньої туристичної організації (UNWTO), число міжнародних туристичних візитів склало 1 млрд. в 2016 році, а доходи від міжнародного туризму перевищили 1 трлн. доларів [2].

В сучасних умовах розвитку України в кожній галузі здійснюється пошук нових шляхів і методів виробництва, проводиться аналіз сучасного стану, окреслюються перспективи на майбутнє. Ці процеси відбуваються і в сфері задоволення туристичних потреб населення, надання йому різноманітних турпослуг у вигляді житла, харчування, транспортного та екскурсійного обслуговування й інших видів сервісу. Розвиток туризму в економіці країни є особливо важливим, оскільки саме завдяки туризму, можливо поліпшити соціально-економічну ситуацію регіонів [1].

Сфера туризму охоплює багато галузей економіки (майже 50 суміжних галузей) і створює додаткові робочі місця. У 2016 році Україну

відвідало більш ніж 13,3 млн іноземних громадян, з них службові, ділові та дипломатичні поїздки здійснили – 33,3 тис. чол., туристичні – 172,8 тис. чол., у приватних справах приїхало – 13,0 млн. чол., з навчальною метою – 2,1 тис. чол., у зв'язку з працевлаштуванням – 26 осіб, іммігрували – 3,1 тис. чол., культурний та спортивний обмін здійснило 168 тис. чол. [4].

Статистика за 2016 рік говорить про те, що в туристичних цілях прибувають досить невеликий відсоток людей. Аналізуючи дані туристичних іноземних потоків за останні 5 років, можемо зробити висновок, що кількість туристів різко зменшилася в 2013 році. В більшій мірі це трапилося через нестабільну політичну ситуацію в нашій державі. В своїх дослідженнях Гордієнко В. виділяє основні чинники, що стримують розвиток туристичної сфери в Україні:

- нестабільність політичної ситуації на Сході;
- недоліки регіонального регулювання галузі туризму;
- недостатність рекламної інформації щодо України за кордоном;
- велике податкове навантаження, що є перешкодою для потенційних інвесторів у сферу туризму;
- недостатній рівень кваліфікації персоналу туристичної сфери;
- невелика кількість готелів, які відповідають світовим стандартам.

Однією з головних перешкод ефективного розвитку туристичної галузі в Україні протягом останніх років залишається слабка туристична інфраструктура [3].

Крім того, міжнародні туристичні компанії все частіше припиняють співпрацю з Україною. Наприклад, в 2014 р. український туристичний форум вперше проігнорували міжнародні туристичні компанії. Через це туристична галузь в Україні стикається з проблемою недостатньої кількості іноземних інвестицій. У питанні інвестицій в 2017 році туристичний бізнес України посів 124-е місце.

Окремою проблемою є розвиток санаторно-курортної сфери України. Починаючи з 2012 року кількість санаторіїв та пансіонатів зменшувалася кожного року. Наприклад в 2014 році кількість пансіонатів з лікування скоротилася в 1,5 рази, санаторіїв-профілакторіїв – у 1,4 рази, а будинків і пансіонатів відпочинку – взагалі у 3 рази [5]. Така динаміка пов'язана з: неплатоспроможністю населення; зниження якості санаторно-курортних послуг; відсутність ефективної державної політики, як в сфері соціальної підтримки населення, так і в напрямі економічного та податкового сприяння діяльності закладів даного сектору.

Незважаючи на існуючі труднощі, ситуація в українському туризмі поступово змінюється на краще. Стратегія розвитку сфери туризму і курортів України на період до 2022 року спрямована на вирішення проблем комплексного розвитку сфери туризму, готельного господарства, курортів, санаторно-курортного обслуговування, підтримку створення та модернізації туристичної інфраструктури, забезпечення належної якості туристичних і курортних послуг, ефективного використання видимого туристичного потенціалу.

**Основні висновки.** Україна має значний потенціал розвитку туристичної галузі, але існують певні проблеми, які заважають нашій державі розвинути цю галузь в повній мірі. Сюди відносяться проблеми з

недостатнім фінансуванням, відсутністю достатньої кількості законопроектів, які могли б регулювати діяльність в туристичній галузі, недостатній розвиток транспортної галузі та санітарно-курортного сектору, незацікавленість міжнародних туристичних компаній в Україні. Все це призводить до зниження попиту на подорожі до нашої країни серед іноземних туристів, про що говорить статистика останніх років. Варт, щоб туристична галузь країни стала пріоритетною та стратегічно важливою для подальшого системного розвитку економіки України.

#### **ЛІТЕРАТУРА**

1. Аксьоненко, К. А. Статистичний аналіз розвитку туризму в Україні [Текст] / К. А. Аксьоненко, К. І. Тарасова // Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень : збірник наукових студентських праць. Випуск 3. Частина I – Одеса, ОНЕУ. – 2017. – С. 145 – 149.
2. Всесвітня туристична організація (ЮНВТО) // Офіційний сайт організації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unwto.org>
3. Гордієнко В. Туризм – рушій соціально-економічного розвитку країни [Електронний ресурс] // XIII Міжнародний економічний форум. 2013. – Режим доступу: [http://tourlib.net/statti\\_ukr/gordienko.pdf](http://tourlib.net/statti_ukr/gordienko.pdf).
4. Офіційний сайт Державної служби статистики України // Електронний ресурс: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
5. Проноза, П.В. Аналіз стану туристичної галузі в Україні / П. В. Проноза // Управління розвитком. – 2015. – №3 (181). – С. 56-63

**Вікторія Мінакова,**

студентка 1 курсу магістратури  
гуманітарно – економічного факультету  
Наук. керівник: **С. Г. Немченко,**  
к. пед. н., доцент (БДПУ)

#### **ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

**Актуальність теми.** Розбудова системи освіти України, її докорінне реформування мають стати сьогодні основою відтворення інтелектуального, духовного потенціалу народу, виходу вітчизняної науки, техніки і культури на світовий рівень, національного відродження, становлення державності та демократизації суспільства.

Проблемами впровадження інноваційних технологій у навчально-виховний процес закладу освіти займаються І. Богданова, В. Безпалько, О. Вербицький, І. Дичківська, І. Нікітін, Л. Петровська, Є. Полат, І. Якиманська та інші. Однак, питання розробки моделі підготовки керівника закладу освіти до інноваційної діяльності потребує подальшого дослідження, що й обумовило актуальність теми дослідження.

Зміст процесу підготовки керівника закладу освіти до інноваційної діяльності потребує вивчення етапів процесу, визначення, які з його частин мають внутрішню цілісність, а які – відносну самостійність; аналізу результатів досягнення проміжних цілей, які впливають на мету всього